

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 443 בס"ד ערש"ק פרי חיי-שרה (ספרנו) כ"ג חשוון תשע"ג

פצצות יקרים

ויהיו חיי שרה וגו' (כ"ג, א) איתא במדרש ר' עקיבא היה יושב ודורש היה העולם מתנמנם וביקש לעוררן אמר מה ראתה אסתר שתמלך על כך? מדינות תבא בת שרה של שרה שחיתה קכ"ז שנה. הקשר בין ההסתר פנים של אסתר לבין הגלוי פנים של שרה מלשון שרה על כל העולם, ללמדנו אשר אף שנמצאים במצב רע שיש קטרוג וכד' עומדת זכות שרה אמנו ומועיל כי כשיש איזה הסתר פנים מבקשת שרה לעוררן להיות בטוחים בהשי"ת אף בחושך ובהסתר. וזהו עיקר גדול לישראל שאף שיש הסתר גדול עכ"ז צריך האדם להיות תחת עולו יתברך ולהיות בטוח בהשי"ת שיעזור. ואף שהשי"ת רוצה להסתיר יהיה מרוצה בהסתרה זו להצדיק דינו יתברך...

שמענו אדני וגו' (כ"ג, ו) בני חת קראו לאברהם כמה פעמים אדוני ואברהם לא השיב להם אף פעם בתואר זה, אברהם ויתר להם בכספו אף השתחוה לזם, אבל אדוני לא אמר כי אין אדון לאברהם אלא הקב"ה.

ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל (כ"ד, א)... בא וראה אברהם התקרב אליו יתב"ש וחשקו היה בו כל יום ויום מחדש, ולא נתקרב אברהם ביום אחד או בזמן אחד אלא מעשיו הקריבוהו בכל יום ויום ממדרגה עד שנתעלה בסוד האמונה וה' ברך את אברהם בכל. מלמדנו על התמדת עבודת האדם צעד אחר צעד וכו'.

וה' ברך את אברהם בכל (כ"ד, א) התברך בסגולות "בכל" היינו עובד ה' בכל לבבך בכל נפשך ובכל מאורך...

ואברהם זקן בא בימים (כ"ד, א) איתא בזה"ק שהביא עמו כל הארות שהיה לו בכל יום דבר מיוחד שנברא בשבילו. וכשמת אברהם הביא עמו את כל הימים האלו.

וה' ברך את אברהם בכל (כ"ד, א) יש צדיק אשר כל מבוקשו בשביל הכלל ויש צדיק אשר מבוקשו על עצמו. ואברהם היה מבוקשו על הכלל. וזהו 'וה' ברך את אברהם' כלומר עם אברהם [כי 'את' הוא כמו 'עם'].

ברך ה' אותו בכל אשר היה מבקשתו - וזהו שרמזו ר"ל בת היתה לאברהם אבינו ו'בכל' שמה. כי בת הוא לשון מדה כנאמר אלפים בת וכל כלומר מדתו היה בכל שמה שהשפיע על הכל.

ורב יעקב צעיר (כ"ה, כ"ג) לעשו לא היה שום דרך תקון בפני עצמו שהוא שורש השנא, רק היה לו להבטל תחת כפות רגלי יעקב אחיו ולהיות כאסקופה הנדרסת תחת הקדושה, עי"ז יהיה תיקון לכל הירוד שבידוים בלעתיד ואם היה עשו מבטל עצמו לגמרי ליעקב היה תיקון לכל השנא הנמצא בעולם.

ובה אדע כי עשות חסד עם אדוני (כ"ד, י"ד) הכלל כשהאדם עושה מצוה, אם המצוה היא במדת חסד אזי מעורר מדת חסד על כל העולם שכולם חפצים לעשות חסד, וכן שאר מצוות, והנה אברהם כל מצוותיו בחסד והיה מעורר חסד על כל העולם שכולם רצו לעשות חסד. גם רבקה עשתה חסד בכח אברהם כנ"ל על זה אמר אליעזר ובה אדע כי עשית חסד בגרימת אדוני.

ואברהם זקן בא בימים (כ"ד, א) ... כן דרך ה' אחרי התגברו במדותיו להשתמש לעבודתו יתברך ולא לשום הנאת עצמו כלל יוצא מן המדות ומתבטלים להתקשר בו יתברך תמיד בלי שום הפסק רגע, וזהו וה' ברך את אברהם בכל, כי ההתקשרות נקרא כל שהוא כולל שנים לאחד כמש"כ כי כל בשמים ובארץ (דה"א, כ"ט) ויצא יצחק לשוח בשדה (כ"ה, ס"ג) הכלל המוכרח להיות הכנעה מביא עצבות, שאין בידו לעשות כרצונו וכחפצו מחמת ההכנעה שמכניע עצמו בפני הזולת. אך כשאדם עובד הבור"ה ומכניע עצמו בפני הבור"ה אז דבוק עצמו במקור השמחה ואז ממילא שורה עליו ששון ושמחה. וזה ויצא יצחק מלשון שמחה, כאשר הוא יוצא לשוח לשון הכנעה, בשדה מכונה לקדושה. הרי כשההכנעה בפני הקדושה מזה יצא ששון ושמחה.

האשק שיחת הרא"ש ז"ע"א אול"א חג השבועות תשל"ז ה'בא ל'דפ"ס ע"י א.א.

הבורא עולם. רע ומר יהיה באותו רגע שהרבש"ע יבוא לנקום בו. פחד נורא יפול על כל מי שירצה לקחת את האדנות מהרבש"ע ולא יסכים לעזוב. איש בל ישלה את עצמו שמישהו רוצה לקחת לו, אין אף אחד שמסוגל לעשות מה. כל הגיבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל.

- יא -

אולם כשאנו נתאחד בדרך הזו - הרבש"ע יגאל אותנו. כי בכח האחדות נוכל להכריח את כל הצדיקים האמיתיים שיש להם כח ללכת במקומות הנידחים השוממים ביותר ולהעלות את כל הניצוצות שתעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו. וכך נקיים את האדנות של הקדושה. ואם אנו נקיים את כל השמות הקדושים בשלמות, אז יהיה "פנו דרך" בשביל הקדושה, ויגיע שמחה עצומה, ויאירו האורות של ששת ימי בראשית, ונשיג את אותה מדריגה כמו לפני האלפים שנה שהעולם נברא, בלי בחירה. אז נוכל לחיות תחת חסותו של הקב"ה, ונזכה לאורות של ששת ימי בראשית שהרבש"ע צמצם, דהיינו שנגיע למצב שנשיג את תכלית ההשגה בחינת "כי לא יראני אדם וחי" "ופני לא יראו". אחרי הכל האדם הוא בס"ה אדם, ומה שהוא יכול להשיג זה רק "ופני לא יראו", כי הרבש"ע אינו מציאות ולכן אין יכולת להשיגו.

לכן אני מבקש מכם, חברים, שנתאחד כולנו יחד, ונלך צעד אחרי צעד, שעל אחרי שעל,

עלינו להתנער מן הקרירות, ולהתעורר. ואם נתעורר, נגיע לתכלית האמיתית, שבכח האחדות השלימות נוכל להכריח כל צדיק שיש לנו שייכות עמו - ויש לנו שייכות עם כל הצדיקים האמיתיים שהיו בכל הדורות - ולגאול את כל הניצוצות. כי בכדי שתהיה הגאולה צריך שיהיה ליכוד של כל הניצוצות, אם חסר רק ניצוץ אחד לא יכול להיות כל שלימות הוי"אדני, ולא יכולים להיות כל השמות הקדושים של הרבש"ע, וכל הניצוצות שנדחו ונתפזרו ותועים במדבר בישימון ודרך עיר מושב לא מצאו - אינם יכולים להתעלות.

אני מבקש מכם, רחמו על עצמכם! רחמו אחד על השני! אל תחפשו אדנות. כל אחד יש לו את התפקיד שלו בעולם הזה ושלא יחיה בדמיונות. הוא רוצה את האדנות בגלל שנדמה לו שהחבר רוצה לקחת לו את זה, ואינו זוכר שלא הוא ולא החבר יכולים עשות מאומה. מה אנו. מה חיינו. מה חסדנו. מה צדקותנו. מה ישועתנו. מה כוחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניך ה"א, הלא כל הגיבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע, ונבונים כבלי השכל. אין לנו שכל, כלום. הן בקדושו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה. איך נעמוד בדין? במצב כזה לא נוכל להחזיק מעמד.

לכן כל אחד צריך לדעת שאם הרבש"ע ברא אותנו בעולם הוא עם התפקיד שלו, שלא יהיה לו קנאה שהחבר רוצה לקחת לו, ושלא יעיז לרצות לקחת את האדנות של

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

443
ג

כקרבן עולה. דהיינו שלימות הביטול. ביטול אחר ביטול וצמצום אחר צמצום, עד שהגוף יגיע למצב של כליה, דהיינו שהגוף נתמזג עם האחדות והשיג את האור של ששת ימי בראשית באותה בחינה של אלפים שנה קודם הבריאה.

בשביל זה הרבש"ע נתן את האלפים שנה הללו, כדי ששניג את האורות של ששת ימי בראשית, ע"י שנדע שאנו צריכים להשיג את התורה באותה בחינה של אלפיים שנה, ולהגיע למדריגה של ביטול הבחירה כמו שאז לא היה בחירה. רק שאי אפשר להשיג את התורה אם לא נגיע לביטול ש"אין מתום בבשרי מפני זעמך", ונכיר שהכעס שאתה שולח לי הוא "זעמך". אולם כשאדם מגיע להכרה הזו, אזי הוא שומע "מבשרי", מזה שאני מתקיים למרות שהיצר הוא אויבי בנפש ושונא אותי תכלית שנאה - "אחזה אלוקה".

כשאנו נתאחד באחדות נוכח שלא נצטרך לאכול נהמא דכיסופא, ונוכה לשבת תחת כסאו של הקב"ה יחד עם הצדיקים, ולאותו ריקוד שהצדיק ירקוד לפני הרבש"ע - הריקוד של משיח. וכולם יזכו לכל זה, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

אבל כל זה יכול להיות רק מתי שאנו לא נחפש אדנות לעצמנו, רק נחפש את האדנות של בורא העולם. אז נוכח כולנו לבית שלישי, ולא נצטרך לאכול נהמא דכיסופא, וכל הניצוצות שלנו יתלקטו, ונוכה לאורות של ששת ימי בראשית במהרה בימינו עם הבית השלישי, אמן.

עם רחמים. וכל אחד יפייס את השני. כדי שנוכה לתת את האדנות לקדושה, ולא לירבות מחשבות, לדמיונות שאדם מחפש למצוא. הוא רוצה את הכל, ומחפש למצוא לעצמו את הכת. הוא רוצה לדעת 'מי בראש' כמו ירבעם בן נבט ששאל "ומי בראש". כל אחד רוצה לעצמו את הראש. אבל יש ראש אחד ויחיד - הראש עליון. הרבש"ע הוא הראש שלנו, ואנו כולם - כלום. מה אנו מה חיינו.

- יב -

אנו צריכים להתאחד, כדי שנוכל להחזיק מעמד כשיגיע החושך הגדול. כי כמו שהיה במצרים כך יהיה לפני הגאולה חושך חזק ונורא, שישארו רק אחד מעיר ושנים ממשפחה. החשכות תהיה נוראה, ואם אנו לא נאָחֶז אחד בשולי הבגד של השני נקבל מכות כאלו שיהיה פחד. על כן עלינו להתאחד - איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, והאחדות תתן לנו כח להוריד את כל הצדיקים האמיתיים כדי שיעלו את כל הניצוצות. יש להם זכות, והם יכולים להגיד לרבש"ע 'פנו דרך'. ואז הרבש"ע ירד ויכנס לתוך העולם הזה, ויהיה בחינה של "מלא כל הארץ כבודו". וממילא יהיה גם "ומקבלין דין מן דין". כל אחד יקבל מהשני, המלאכים מהצדיקים והצדיקים מהמלאכים, ויהיה שלימות גמורה שלא נצטרך לאכול נהמא דכיסופא. ונוכה שהבית השלישי יבנה מהתפילות שלנו, על דרך שכתוב "ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן", כי התפילות שלנו צריכות להיות 'כליל תקטרי'

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל יִצְחָק לָךְ מַעֲמֵנוּ כִּי עֲצַמַת מִמֶּנּוּ מָאֵד וְגו', וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחֲפוּר אֶת בָּאֵרוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בַּיָּמִי אֲבִרְהָם אֲבִיו וְגו' וַיִּקְרָא לָהֶם שְׁמוֹת כְּשֵׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶם אֲבִיו (כ"ז, ט"ז-י"ח) הִנֵּה יָדוּעַ שֶׁאֲבִרְהָם אֲבִינוּ ע"ה עֲבוּדָתוֹ הָיָה בְּכַחֲשֵׁת חֶסֶד וְאֶהְיֶה וַיִּצְחָק אֲבִינוּ ע"ה עֲבוּדָתוֹ הָיָה בְּכַחֲשֵׁת גְּבוּרָה וִירָאָה. כֹּאשֶׁר נִסְתַּלַּק אֲאֵ"ה וּבְנוֹ יִצְחָק הִתְחִיל לַהֲנַיִג אֶת בְּנֵי דוּרוֹ אֲמָרוּ לוֹ לָךְ מַעֲמֵנוּ כִּי עֲצַמַת מִמֶּנּוּ מָאֵד. אֲבָל הָאֵמֶת שֶׁהֵכֵל עוֹלָה בְּקִנְיָה אֶחָד כֹּאשֶׁר כּוֹנֵנִתוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד לְעִבּוּד אֶת הַשֵּׁי"ת - וְזֶהוּ וַיִּקְרָא לָהֶם שְׁמוֹת כְּשֵׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶם אֲבִיו כִּי דִבְרֵיו מֵתֵאִמָּר לְדִבְרֵי אֲבִיו, וְד"ל. (דִּבְרֵי יִחְזָקָל שִׁנְאוּאוֹ) וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֵן עֵינָיו מֵרָאוֹת (כ"ז, א) פִּרְש"י כִּדֵּי שִׁטּוֹל יַעֲקֹב אֶת הַבְּרִכוֹת. הַקִּב"ה הַחֲשִׁיד מְאֹד עֵינָיו שֶׁל יִצְחָק בְּכַדִּי שִׁיעָקֵב יִקְבֵּל אֶת הַבְּרִכוֹת לְכֹאדָּה הִתָּה עֲצָה פְּשׁוּטָה לַגְּלוּת לִיצְחָק שֶׁעָשׂוּ רִשְׁעוֹ. אֲלֹא שֶׁהַקִּב"ה לֹא רָצָה לְדַבֵּר סֵרָה עַל עָשׂוּ עַל דֶּרֶךְ מֵאֲמֵר חו"ל (סְנֵהֲרִין יא) אֲמָר לִפְנֵי רַבִּישׁ"ע מִי חֲטָא, אֲמָר לוֹ וְכִי דִילְמֹר (רַכִּיל) אֲנִי לָךְ הַטֵּל גּוֹרָלוֹת.

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר משה קלירס ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר יצחק קלירס ומשפ' להולדת הבת

הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנין ולהכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר אלכסנדר יקותיאל הולד ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יהושע אליאסי ומשפ' להולדת הנין

משפ' גרדן להולדת הנכד

הר"ר יצחק סיגל ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יוסי מורגנשטרן ומשפ' להולדת הבן

משפ' מורגנשטרן להולדת הנכד

הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר איתי עמית ומשפ' להולדת הבת

הר"ר דוד הולד ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

משפ' שטרנגר להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר יעקב מנדלוביץ ומשפ' לאירוסיו הבן

הר"ר צבי ולדמן ומשפ' לאירוסיו הבן

הבה"ח משה ולדמן לאירוסיו

הר"ר רחמים זבולון ומשפ' לנישואיו הנכד

הר"ר אהרן תופיק ומשפ' לנישואיו הבן

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' עדני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 ☎

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמת

הבחור יוסף צבי קליין ז"ל נלב"ע ד' כסלו תשנ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

